

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/44/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010121
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3515010121.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému C. C., T. XX.XX.XXXX D. S., U. H. G. U., R. Č.. XXXX/XX, na slobode a spol., trestne stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. účinného v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 03. júna 2020 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaní :

C. C., T. XX.XX.XXXX D. S., trvale bytom G. U., R. Č.. XXXX/XX,

U. C., T. XX.XX.XXXX D. U., trvale bytom G. U., R. Č.. XXXX/XX,

s ú v i n n í, ž e

obaja obvinení spoločne dňa 08.06.2014 v presne nezistenom čase v doobedňajších hodinách, v priestoroch stávkovej kancelárie spoločnosti TIPOS, nachádzajúcich sa na ul. SNP v G. U., okres T. I. T. D., z pomsty, že obvinený U. C. bol neprávoplatne odsúdený v konaní 1T/128/2013 vedenom na Okresnom súde v Novom Meste nad Váhom v ktorom ako poškodený vystupoval V. G., fyzicky napadli V. G. a to takým spôsobom, že obvinený C. C. pristúpil od chrbta k V. G., ktorý stál pri pulte, pričom ho rukou chytil za krk a podriapal na krku a uchu, následne sa mu začal vyhrá-žať, že ak jeho syn skončí v base za to podpálené auto, tak poškodený skončí na cintoríne, čo zopakoval najmenej dva krát, pričom sa poškodeného stále snažil udrieť do oblasti tváre, čomu sa V. G. bránil jeho opakovaným odsotením, následne od chrbta V. G. k nemu pristúpil obvinený U. C. a V. G. jedenkrát udrel smerom zhora nadol kovovou barovou stoličkou do záhlavia hlavy vpravo v dôsledku čoho V. G. spadol na zem, kde ho obvinený C. C. lakťom ruky niekoľko krát udrel do pravej časti chrbta v oblasti obličky a viac krát ho kopol do tvárovej časti hlavy a obvinený U. C. ho viackrát opakovane kopal do chrbta a do vlasovej časti hlavy, pričom obvinený U. C. sa V. G. vyhrážal, že ho zabije, obvinený C. C. sa mu opakovane vyhrážal, že skončí na cintoríne ak jeho syn pôjde do basy, čím poškodenému V. G. spôsobili ľahké zranenia - zmliaždenie hlavy v záhlavovej oblasti vpravo, zmliaždenie a odreninu nosa vpravo, zmliaždeninu a odreninu horného viečka vpravo, zmliaždenie hrudníka vpravo, tržnú ranu na brade, ktoré si vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosti 9 dní a obmedzenie na bežnom spôsobe života pri vykonávaní bežných životných činností a úkonov v trvaní 7 dní,

t e d a

obaja obžalovaní

- spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví,
- dopustili sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného,
- spoločným konaním sa inému vyhrážali smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť

dôvodnú obavu a uvedený čin spáchali z osobitného motívu - pomsty,

č í m s p á c h a l i

obaja obžalovaní

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona,
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,
- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný C. C.

Podľa § 41 ods. 1 a § 360 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4, 8 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. j) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Obžalovaný U. C.

Podľa § 44 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. sa upúšťa u obžalovaného U. C.Y. od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody s poukazom na Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/100/2016-199 zo dňa 21.02.2018, právoplatný dňa 16.04.2019 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/48/2018-219 zo dňa 16.04.2019, ktorým mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 /osemnásť/ mesiacov s podmienenečným odkladom výkonu trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou na 3 /tri/ roky a primerané obmedzenia a povinnosti.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovaným C. C.Y. Z. U. C. povinnosť, aby spoločne a nerozdielne nahradili poškodenému V. G., U. H. G. U., R. Č.. XXX/XX, škodu vo výške 576,80 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 25.03.2015 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 554/14/3304-23 zo dňa 24.03.2015, na obvinených C. C.Y., T.. XX.XX.XXXX a na U. C., T.. XX.XX.XXXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Vo veci bol vydaný Trestný rozkaz č. k. 2T/44/2015-139 dňa 20.10.2015, proti ktorému podal prokurátor v zákonnej lehote odpor. Obžalovaní si odpor nepodali.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 06.09.2017, 12.06.2019, 20.05.2020 a 03.06.2020 za účasti obžalovaných a ich obhajcu a zistil nasledovné:

Po otvorení hlavného pojednávania samosudkyňa zistila, že medzi prokurátorom a obžalovanými nedošlo k zhode v otázke konania o dohode o vine a treste na hlavnom pojednávani.

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v predmetnej veci na hlavnom pojednávani vykonal dokazovanie čítaním zápisníc o výsluchu obžalovaných v zmysle § 258 ods. 4 Tr. por. z dôvodu, že odopreli vypovedať na pojednávani, výsluchom svedka poškodeného V. G., G. I. G., F. G., I. Y., výsluchom znalca MUDr. Jaroslava Ridoška, so súhlasom procesných strán súd oboznámil závery znaleckého dokazovania znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie psychiatria MUDr. Slávky Lenerovej č. 6/2020 z 28.01.2020 ohľadom duševného stavu obžalovaného U. C., ako aj prečítaním relevantných listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spisovom materiáli, a to lekárske správy na poškodeného, spis Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/100/2016, správa Stávkovej kancelárie T., spis Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/128/2013, odpisy registra trestov, registre priestupkov a správy o povesti na obžalovaných.

Súd odmietol vykonať na hlavnom pojednávani dôkazy navrhnuté obhajobou v zmysle § 272 ods. 3 Trestného poriadku, a to:

- reverz, ktorý mal podpísať poškodený v nemocnici, pre nadbytočnosť a nepodstatnosť,
- oboznámenie registra trestov na poškodeného pre nadbytočnosť a nepodstatnosť pre rozhodnutie súdu v danej veci,
- kamerový záznam z U.-O. nakoľko neexistuje.

Po takto vykonanom dokazovaní mal súd za preukázané, že skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku, sa skutočne stal a že ho spáchali obžalovaní.

Obžalovaný U. C. na hlavnom pojednávani využil svoje právo a odmietol vypovedať. Neurobil žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. Súd v zmysle § 258 ods. 4 Tr. por. na hlavnom pojednávani čítal zápisnicu o výsluchu obžalovaného U. C. z 18.02.2015. Z jeho výpovede v prípravnom konaní vyplýva, že v deň skutku išiel s otcom na pivo do U. v G. U., sedeli na terase. Pili s otcom pivo. Po ich príchode tam prišiel pán G.. Po ňom prišiel do U. aj V. G., ktorý keď prechádzal okolo nich povedal, že nebude sedieť pri týchto degešoch. Na to sa on postavil a G.S.W. ho sotil rukami, na čo sa posadil. Potom išiel dovnútra baru, poškodený si išiel niečo objednať, po ňom dovnútra išiel hneď jeho otec C. C.. On potom išiel dnu za nimi, keď prišiel dnu videl, ako sa jeho otec s poškodeným držia navzájom pod krk za oblečenie, potom po ňom vyštartoval G.. Ako sa poškodený k nemu priblížil, chytil ho obžalovaný pravou rukou okolo krku a stiahol ho na zem, ležali na zemi vedľa seba. Ako mal obžalovaný ruku okolo krku poškodeného, päťou pred jeho tvárou, tak ho poškodený pokúsil do oblasti zápästia. Keď on na zemi držal poškodeného, otec ho udrel jeden krát päťou do oblasti chrbta. Vtedy on poškodeného pustil, potom prišiel jeho kamarát G. dovnútra. Poškodený ho mal vyzývať na bitku, on odišiel. Otec poškodenému povedal, aby ma nechal na pokoji, lebo zle dopadne. Poškodený ho opakovane provokuje. K inému fyzickému kontaktu nedošlo. Obžalovaný poprel akékoľvek vyhrážky voči poškodenému. Otec len povedal, že ak mu nedá pokoj, dopadne zle. V dobe výsluchu mal obžalovaný U. C. na súde vec, kde bol trestne stíhaný pre skutok, kde on bol obžalovaný a matka poškodeného G. bola poškodená, jednalo sa o podpálené auto, kde bol nakoniec oslobodený.

Obžalovaný C. C. na hlavnom pojednávani využil svoje právo a odmietol vypovedať. Neurobil žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. Súd v zmysle § 258 ods. 4 Tr. por. na hlavnom pojednávani čítal zápisnicu o výsluchu obžalovaného C. C. z 05.02.2015. Z jeho výpovede v prípravnom konaní vyplýva, že so synom sedel na pive na terase v U. v G. U.. Prišiel tam G. aj s kamarátom G., prišli tam spolu. G. potom odišiel dnu objednať pivo, barmanka bola vonku a fajčila. Potom G. volal dnu G. s tým, že s týmito degešmi sedieť nebudú. Načo sa U. postavil a G. ho sotil do hrudníka. Syna posadilo do stoličky. G. išiel dnu, nakoľko to obžalovaného nahnevalo išiel za ním dnu. Do U. G. často rýpal a provokoval ho. Vnútri stál G. opretý chrbtom o pult, on k nemu prichádzal a skríkol, že kto je u teba degeš? Ako k nemu obžalovaný pristúpil, chytil ho za oblečenie pod krk v oblasti hrudníka, na to ho poškodený chytil oboma rukami za oblečenie, roztrhal mu košeľu. Obžalovaný ho chcel udrieť rukou, avšak on sa uhol, úder ho nezasiahol. Pokračovali v zápase, spadli obaja na zem, stoličky sa rozleteli, lebo oni spadli medzi stoly. Potom sa pustili. Vtom dnu prišiel syn U., a vzápätí aj kamarát poškodeného G.. Keď poškodený zbadal syna, chcel na neho zaútočiť, syn ho spredu tvárou v tvár rukami objal a stlačil, pričom spadli na zem. Neboli tam údery. Syn na zemi poškodeného držal, aby sa nemohol hýbať a neumožnil mu napadnúť ho. On potom pristúpil k nim a jedenkrát buchol Sadloňa do boku, ako ležal na synovi, a hovoril

synovi, aby ho neudrel. Vtom prišiel k nim G.. Potom sa pustili. Potom sa U. a V. postavili, poškodený vyzýval syna na bitku, no syn nereagoval a odišiel. On potom ostal vnútri a dôrazne poškodenému G. hovoril, že ak neprestane rýpať do syna, nenechá to na pokoji, zle skončí, že je mu jedno, že zavrú jeho, nič iné nepovedal, žiadne iné vyhrážky. U. mu nepovedal nič. Barmanka F. vtedy na terase fajčila, tej sa obžalovaný pri odchode ospravedlnil, že vybuchol. Poprel akékoľvek vyhrážky jeho a syna voči poškodenému, poprel fyzické útoky na poškodeného. On poškodeného ani neudrel ani nekopol, nehodil do neho stoličku. V prípravnom konaní uviedol opakovane, že je mu jedno, že ho zavrú, na pojednávaní poprel, že by to povedal. Podľa neho je toto celé vymyslené, lebo v inom trestnom konaní nemôžu dokázať jeho synovi U. C., že to on podpálil auto mamy poškodeného G.. Podľa neho zranenia mohli byť poškodenému spôsobené počas pádu na zem.

Z výpovede svedka poškodeného V. G. vyplýva, že od skutku je asi štyri roky. Nevie dátum, kedy išiel do U. s kamarátom. Vstúpil dovnútra, pri pulte si objednával nápoj, kedy ho prítomný C. C. bezdôvodne napadol, išiel mu do tváre rukami. Uviedol, že ak jeho syn pôjde do basy za to podpálené auto, tak potom on skončí na cintoríne. On ho odtlačal od seba, do toho tam vstúpil U. C., poškodený zacítil tupú ranu od chrbta, padol na zem, potom ho kopali. I. G. potom prišiel a odtiahol staršieho C. preč a tam to skončilo. Pri tom C. opakoval slová ohľadom cintorína. Potom bol poškodený ošetrený v T. I. T. D., poslali ho do U.. Bol na CT aj na neurológii. Mal zranenia na hlave, bolel ho krk, mal zranenia aj na nohe. Na otázky prokurátora odpovedal tak, že poškodený poznal nevlastného brata U., nevlastného syna C.. Staršieho vôbec nepozná. Mladšieho len z videnia. Nekontaktoval ich. V minulosti mali spor, syn bol obvinený z nejakého skutku, a to z podpaľačstva auta mamy poškodeného. Ten skutok sa stal začiatkom roku 2014. On sa aj priznal ku skutku, bol aj tak oslobodený. Nevie, prečo došlo k tomuto napadnutiu. Ku skutku došlo pred obedom. Prvý ho napadol starší C., poškodený nechcel ísť s ním do konfliktu. Po napadnutí C.. C. zozadu bola barová stolička na zemi, preto si myslí, že ho napadol touto stoličkou. Udreľ ho do zadnej časti hlavy, ktorú mal poškodený aj ošetrenú na CT, správy sú v spise. Po tomto údere poškodený padol na zem, kde ho obaja obžalovaní kopali. Nevie koľkokrát. Kopli ho na chrbte, mal zranenú hlavu, krk. Mal škrábanece na nose. Maródoval asi 8 dní. Kamarát mu spomínal, že ho C. C. laktom bil do zátylku a do krku. Zranenia tam boli. Zranenia mal aj od kopancov, boli aj viditeľné. Mal aj modriny. Jeho lekárka v tom čase bola G.. Na ošetrení bol v U.. Okrem neho a obžalovaných bol v tom čase aj svedok - čašníčka G.Y.B., svedok I. G., mal by tam byť aj kamerový systém. Nevie, kto tam ešte bol. St. C. hovoril, že ak jeho syn pôjde do basy za to podpálené auto, tak poškodený skončí na cintoríne. To zopakoval asi dvakrát. Mladý C. hovoril veci, ako aj na súde, že ho zabije, to kričal aj na súde, teda nemá problém to povedať hocikde. Keď mu bolo zle, radšej išiel na vyšetrenia. Viezol ho kamarát I. Y.. Zaviezol ho do T. I. T. D. aj do U. do nemocnice. Zavolať mu, nasadol do auta, sú kamaráti. Bol s nimi aj G.. Na otázky obhajcu odpovedal tak, že to bola nedeľa, nevie dátum. Lekárom v U. uviedol, že bol napadnutý. Na polícii to hlásil až po čase, lebo si musel ísť domov ľahnúť. Políciu chcel volať aj lekár, no poškodený sa necítil vypovedať. Na polícii to hlásil až o niekoľko dní, necítil sa dobre. Chceli ho hospitalizovať aj v nemocnici, no poškodený podpísal revers. Z nemocnice prišiel až večer. Mal zranenia, pre ktoré zostal pár dní doma ležať, preto to na polícii nehlásil hneď. Stolička bola železná s dreveným sedadlom. Tiekla mu krv aj z nosa aj z hlavy. Kopať ho mali obaja obžalovaní. Mal modriny aj na ľadvinách. Vyhrážanie cintorínom bolo min. dvakrát, bolo to výrazné. Mladý sa mu vyhrážal smrťou ako aj na súde. Poškodený poprel, že by sa v deň skutku akýmkoľvek spôsobom vyhrážal U. C.. Uviedol, že do neho nerýpal, nevyzýval ho do bitky. Obžalovaní sú mu ukradnutí. Keď padol na zem, on bol na spodku. Na otázky súdu odpovedal tak, že v tej chvíli mal obavu o život pri vyhrážkach obžalovaného. V tej chvíli to u neho vzbudilo obavu. Bol práceneschopný okolo týždňa. Náhradu škody si uplatnil 576,80 eur titulom - bodové ohodnotenie bolestného.

Z výpovede svedka I. G. vyplýva, že to bolo v stávkovej kancelárii s reštauráciou. On vtedy sedel vonku na terase. Pán C. C. sedel spolu so synom U. C. pri vedľajšom stole. On ich nejako nepoznal. Kamarát mu telefonoval, že sa za ním zastaví. Oni sedeli vonku oproti vchodu. Náhle sa rozbehli vbehli dovnútra. Veľký buchot, rachot. On sa tam išiel pozrieť, čo sa tam deje. Vtedy čašníčka vybiehala von s krikom, že sa tam bijú. On tam išiel. On začiatok bitky nevidel. Prišiel tam, videl na zemi poškodeného G.. Obžalovaní do neho kopali. Odtlačil C. C.. Tým sa to ukludnilo. Bolo po bitke. Ešte tam boli vyhrážky. Pamätá si, že C. C. povedal poškodenému vyhrážku, že „keď jeho syn skončí v base, on skončí na cintoríne. Na otázky prokurátora odpovedal tak, že do baru prišiel sám, pred príchodom poškodeného. Nevidel príchod poškodeného. Poškodený mu volal, že sa zastaví, nevedel kedy. Videl oboch obžalovaných, ako sa rozbehli dovnútra, potom čašníčka vybehla von. Mali by tam byť aj kamery. Svedok sedel vonku za barom, vchod bol z ulice, preto svedok nevidel dovnútra baru. Preto nevidel

poškodeného v bare. Dôvod jeho napadnutia nepozná. Myslí si, že to bolo pre to zhorené auto. Mladého obžalovaného nepoznal pred skutkom vôbec, staršieho z videnia. Keď vošiel do baru, svedok videl ako obžalovaní obaja udierali a kopali poškodeného G.. Keď svedok ešte odtlačil C. C., ešte chcel poškodeného kopnúť do hlavy. Mladý ho tiež udieral, nevie, či na ňom aj nekľučal. Skutok sa stal dávno. Boli tam stoličky rozhádzané po zemi. Odtiahol staršieho. Ukľudnilo sa to. Potom boli vyhrážky. Potom odišli. Potom bolo poškodenému zle, mal zranenia na nose, bolela ho hlava, vracal. Zavolali kamaráta, odviezli poškodeného na pohotovosť do T. I. T. D., poslali ho do U., potom na CT a neurológiu. Vrátili sa niekedy večer. Asi okolo šiestej - siedmej hodine. Viezol ich I. Y.. V U. bol s nimi. Svedok spomínal Y., čo sa udialo. Aj poškodený mu povedal, čo sa mu stalo. Poškodený mal viditeľné zranenia: škrabance na tvári, zranený nos, ranu na hlave vzadu. Sťažoval sa na bolesti hlavne hlavy. Poškodený mu povedal, že sa mu zdá, že dostal úder do hlavy, preto ho tak bolí. Na neurológii si chceli nechať poškodeného na pozorovanie. Poškodený bol aj na PN. Na odstránenie rozporu svedok uviedol, že osobne nevidel, že U. C.Í. udrel barovou stoličkou poškodeného G.. Nevidel úder stoličkou, v prípravnom konaní hovoril to, čo mu vrazil poškodený. On to nevidel. Okrem tej stoličky sa pridriava toho, čo uviedol v prípravnom konaní, teda že „Pritom ako ho C.Y. bili a kopali mu vulgárne nadávali do kokotov, špín a vyjebancov. Starší z C. sa mu viac krát opakovane vyhrážal slovami, že ak pôjdem sedieť, tak Ti zapálím aj to druhé auto.“ Na otázky obhajcu odpovedal tak, že incident sa odohral doobeda, asi pred dvanástou. Svedok začiatok nevidel. Videl, že obžalovaní vbehli dovnútra. Krv poškodenému tiekla z vnútra, aj z vonku, to vie. Nevie, či poškodenému tiekla krv aj zozadu z hlavy. Barmanka utekala von, stretli sa so svedkom v dverách. Kričala, že sa bijú, bolo to také hysterické. Políciu nevie, či niekto volal. Svedok vie, že barmanka má manžela mestského policajta, tak si myslel, že ona zavolá políciu. Svedka zaujímalo v tom čase, ako pomôcť poškodenému, preto volali odvoz do nemocnice, nie políciu. Barmanka tam bola asi tá, čo má muža policajta. (obžalovaný sa vyjadril, že tam bola tá druhá barmanka). Na otázky súdu odpovedal tak, že si pamätá, že C. C. povedal poškodenému vyhrážku, že „keď jeho syn skončí v base, on skončí na cintoríne.“ Aj mladší tam niečo kričal, v prípravnom konaní uviedol, že mladý C. uviedol, že „ak pôjdem sedieť, tak ti zapálím aj to druhé auto.“ Pri bitke to nebolo len tak, bolo to povedané tak, aby to u poškodeného vzbudilo obavu. Podľa neho to bolo tak myslené. Políciu nevolali, lebo mu bolo zle, preto riešili zranenia poškodeného hneď. (Obžalovaný sa vyjadril, že oni potom zostali v krčme spolu piť, čo poprela svedkyňa G. ktorá robila barmanku).

Z výpovede svedka F. G. vyplýva, že obslúžila poškodeného G.. Potom prišla druhá strana C.. Začali sa hádzať stoličky. Ona potom išla dozadu za malou. Malá bola na ihrisku. Bolo to v U. v G. U. v unimobunke. Bolo to dávno. Na otázky prokurátora odpovedala tak, že v podniku bol Igor Sadloň s nejakým pánom. Asi prišli spolu. Na odstránenie rozporu uviedla, že v deň skutku bola v zamestnaní a do prevádzky U. prišiel V. G., a krátko pred ním prišiel aj jeho kamarát, ktorého som po mene nepoznala. Svedkyňa sa na pojednávaní pridriava sa výpovede z prípravného konania. Obslúžila ich. Prišla druhá strana C. C. a syn U.. Začala potyčka. Prišli za V. G., bol vpredu vnútri v podniku, vtedy tam bol asi aj jeho kamarát. Začali tam niečo so stoličkami, ona išla niekoho obslúžiť na terasu, počula hukot, potom išla za dcérou. Išla obsluhovať dozadu na terasu. Na odstránenie rozporu uviedla, že ona v inkriminovanom čase mala v prevádzke svoju dcéru, ktorá bola v predškolskom veku, a keď zbadala a začula, ako C. prišli k G. a začali mu nadávať, hádali sa, nechcela som, aby dcéra tieto pre ňu nepríjemnosti videla a počula, tak odišla aj s dcérou na terasu a zapálila si. Najskôr počula svedkyňa nadávať obžalovaných, nadávali poškodenému, nevie čo presne. Vonku počula iba hluk. Boli tam verbálne prejavy a bolo počuť hádzať barové stoličky. To počula. Potom C. st. odišiel zadom cez terasu. Potom sa jej pán C. st. ospravedlnil za to, čo sa tam stalo. Svedkyňa ešte videla Poškodeného G. na zemi, bol od krvi, ona mu doniesla servítky. Petrik jej nepovedal, čo sa dialo vnútri. Ona osobne fyzický kontakt nevidela. Na odstránenie rozporu uviedla, že nevie kto koho fyzicky napadol, akým spôsobom. To nevie, len videla ako sa strkali do seba ale potom už išla dozadu. Pridriava sa toho, čo povedala v prípravnom konaní, lebo pre odstup času si dnes veľa nespomína, vtedy hovorila pravdu. Zranenia poškodeného G. videla, mal krv na tvári, dala mu servítky. Na otázky obhajcu odpovedala tak, že vie, že obžalovaný poškodenému nadávali, už si nepamätá čo, boli to nadávky. Krv mal poškodený na tvári. Iné si nepamätá. Poškodený tam bol chvíľu pred príchodom obžalovaných, vypil max dve piva. Sadloň tam bol prvý. Obžalovaný starší sedel vonku. Po incidente odišiel zadom preč. Na otázky súdu odpovedala tak, že poškodený s kamarátom potom odišli, nezostali v podniku piť, odišli preč. Keď vybehla von, bola rozrušená, privrela si dvere, keď vybehla von. Povedala zákazníkovi vonku, že vnútri sa bijú.

Z výpovede svedka I. Y. vyplýva, že v deň skutku bol doma, mal zlomenú nohu. Volal mu medzi 12,00 - 14,00 poškodený V. G., či ho nezavezie do mesta. Prišiel pre neho do I., k domu služieb, niekde za potom, s I. G. sadli do auta, išli do T. I. T. D. na pohotovosť. Vrazil, že mal incident, išli na pohotovosť,

čakal ho v meste, potom ich poslali do U., čakal a potom ich zaviezol na G. U.. Na otázky prokurátora odpovedal tak, že telefón medzi 12 - 14 hod. Poškodený mu hovoril, že ho bolí hlava. On sedel vzadu v aute, bol červený na tvári. Vedľa neho sedel G.. Na odstránenie rozporu uviedol, že si spomína na to, že V. G. sa sťažoval na bolesť hlavy, na hlave mal aj podliatinu aj opuch, konkrétne vo vlasovej časti hlavy. Svedok sa pridržiaval toho, čo uviedol v prípravnom konaní. Poškodený mu spomínal, že mal incident s obžalovanými C. (s nevlastným bratom W., kt. je obžalovaný C. st. otcom). Spomenul mu, že mu títo nadávali. On nebol svedok udalosti. Na odstránenie rozporu uviedol, že hovoril, že došlo k tomu tak, že došiel dovnútra do U. zozadu, ak si dobre spomínam, mladý C., meno som sa dozvedel až neskôr, na neho mal skočiť, následne mali spadnúť na zem. Zranenia - mal mu s niečím buchnúť po hlave. On chodil do T. I., S. U., späť na G. U.. Počas vyšetrení bol v aute, nevystupoval z auta. Na otázky obhajcu uviedol, že do nemocnice poškodeného viezol v deň skutku. Poškodený sa sťažoval na bolesti hlavy. Bol červený v tvári.

Zo záverov znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia MUDr. Jaroslava Ridoška, PhD., ktorý vypracoval znalecký posudok na zranenia poškodeného V. G., a bol na hlavnom pojednávaní vypočutý, ako aj z oboznámených lekárskejších správ o zraneniach poškodeného, vyplynulo, že zotráva na svojich záveroch uvedených v znaleckom posudku. Zo záverov znaleckého posudku č. 43/2014 zo dňa 27.9.2014 a z výpovede znalca k znaleckému posudku na poškodeného V. G. vyplynulo, že poškodený V. G. utrpel pri napadnutí dňa 8.6.2014 zranenia: zmliaždenie hlavy v záhlavovej oblasti vpravo, zmliaždenie a odrenina nosa vpravo, zmliaždenie a odrenina horného viečka vpravo, zmliaždenie hrudníka vpravo, tržná rana brady. V objektívnom náleze pri prvotnom vyšetrení poškodeného na ambulancii úrazovej chirurgie FN Trenčín dňa 8.6.2014 o 15,16 hod bolo uvedené: „...opuch a hematoma - krvný výtok - v oblasti - záhlavná oblasť vpravo o priemere 8 cm, odrenina v oblasti koreňa nosa vpravo, exkoriácia obočia temporálne - spánková oblasť, bolestivosť v oblasti koreňa nosa, bez deformity. Dotyková bolestivosť pravého hemithoraxu - polovica hrudníka - v zadnej axilárnej čiare - kolmica predchádzajúca zadným okrajom pazuchovej jamy. V popise vyšetrenia bolo uvedené len lokálne oštiehnenie. Pri kontrolných vyšetreniach všeobecným lekárom pre dospelých MUDr. I. Š., neboli tieto zranenia ako objekt liečby viackrát spomínané. Bola uvedená tržná ranka pod bradou do 1 cm, povrchová, nebola popísaná presná lokalizácia rany, jej smer, hĺbka a charakter okrajov. Doba liečby poškodeného trvala podľa znalcovi dostupnej zdravotnej dokumentácie od 8.6.2014 do 16.6.2014, teda 9 dní, kedy bolo konštatované, že hlava ho nebolí, cíti sa lepšie. Bola aplikovaná injekčná liečba. Poškodený V. G. vo vzťahu k zraneniam, ktoré utrpel dňa 8.6.2014 bol čiastočne obmedzený pri vykonávaní bežných životných činností a úkonov, a to 7 dní. Zranenia, ktoré poškodený utrpel dňa 8.6.2014 trvalé následky nezanechali. Nebol u neho poranený dôležitý orgán. Z medicínskeho hľadiska sa jednalo o poranenia ľahké. Bodové ohodnotenie bolestného poranenia poškodeného z 8.6.2014 znalec určil podľa zák. č. 437/2004 Z.z. spolu na 35 bodov, pri hodnote jedného bodu 16,48 eur, spolu na 576,80 eur. Znalec sa na pojednávaní k mechanizmu vzniku zranení poškodeného Sadloňa vyjadril, že zranenia boli poškodenému spôsobené priamym mechanizmom tvrdým predmetom, ktorý bol sčasti aj nepravidelného tvaru, vzhľadom na odreniny a tržnú ranu na brade. Objektívne boli poškodenému zistené zranenia krvný výtok v záhlavnej oblasti vpravo o priemere 8 cm. Pôsobiaci predmet bol zrejme tvrdý, ale nemal ostrý, nemal nepravidelný alebo drsný povrch. Odrenina v oblasti koreňa nosa vpravo, odrenina obočia a spánkovej oblasti vpravo, nepôsobil teda nejaký drsný predmet. Uvedené zranenia nemohli byť spôsobené jedným pádom na zem (ako tvrdil obžalovaný v prípravnom konaní), lebo zranenia mal poškodený aj vpredu aj vzadu. Je tam aj zmliaždenie hrudníka, na čo by museli byť aspoň tri pády. Intenzita pôsobiacej sily bola nízka až stredná. Nedošlo k zlomeninám. V prípade úderov do oblasti obličiek lakťom býva bolestivosť v bedrovej oblasti, ak by pôsobila sila vysokej intenzity, býva aj krv v moči. Pri nízkej intenzite býva bolestivosť. Poškodený sa pri vyšetrení pred znalcom sťažoval na pocit na zvracanie. Zranenia poškodenému boli spôsobené pravdepodobne vonkajšou silou, takéto poranenia vznikajú útokom druhej osoby, lebo má zranenia na rôznych častiach tela. Keby mali byť spôsobené pádom, musel by sa poškodený kotúľať a pod.

Zo záverov znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Slávky Lenerovej, ktorá vypracovala znalecký posudok č. 6/2020 z 28.1.2020 na obžalovaného U. C., T. XX.XX.XXXX, vyplýva, že znalkyňa bola pribratá na vyšetrenie duševného stavu obžalovaného U.Z. C.. U obžalovaného malo opakované užívanie stimulancií za následok neplnenie dôležitých povinností a finančnú frustráciu. Pokračovanie v užívaní stimulancií napriek tomu, že pretrvávajú alebo sa opakujú sociálne a medziľudské problémy a tiež kriminálne správanie vyvolané alebo zhoršované stimulanciami. V rámci odvykacích stavov prechodné intoxikačné psychotické dekompenzácie s poruchami myslenia, vnímania a s patickým správaním, ktoré často viedlo k psychiatrickej hospitalizácii. U obžalovaného

v osobnosti bola zistená premorbídne impulzivita, hnevливость a neschopnosť zvládať hnev a frustráciu s následnou agresivitou a kriminálnou aktivitou, porucha sebaobrazu. Osobnosť obžalovaného je emočne nestabilná, impulzívna, nezdržanlivá. Na psychiatrickej klinike v U. bol hospitalizovaný celkovo štyrikrát, jedenkrát bol v nemocnici D.Y. F.. Liečil sa aj ambulantne u MUDr. B., MUDr. Ž.. Aktuálne je pacientom psychiatrickej ambulancie, kde je vedený ako zmiešaná úzkostne depresívna porucha, poruchy psychiky a správania zapríčinená užívaním psychostimulancií. Najdlhšiu abstinenciu mal v roku 2015 (skutok sa stal 8.6.2014) kedy od návykových látok abstinovал údajne jeden rok, predtým aj potom opakované pokusy o dlhodobú abstinenciu zlyhali. Aktuálne abstínuje od pervitínu od septembra 2019. Dominujú u neho depresívne úzkostné rozlady s následnými poruchami spánku. Znalec hodnotil osobu obžalovaného U. C.Y. ako emočne nestabilnú, (strieda zamestnania, dlžoby na zdravotnom a sociálnom poistení), prítomná afektívna nestabilita v dôsledku výraznej reaktivity nálady - napr. intenzívny hnev, iritabilita či úzkosť. Tiež sa u neho prejavuje neprimeraný intenzívny hnev a problémy s ovládaním hnevu, napr. častá náladovosť, zlosť a opakovaný fyzické konflikty. Znalčka v záveroch konštatovala, že obžalovaný v čase spáchania skutku vedel rozoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť. Obžalovaný netrpel duševnou poruchou v pravom slova zmysle, netrpel ani krátkodobou psychotickou či afektívnou poruchou. Trpel Emočne nestabilnou poruchou osobnosti tzv. psychopatiou. Poruchami psychicky a správania zapríčinenými užívaním psychostimulancií, syndróm závislosti, avšak v čase spáchania skutku nebol intoxikovaný žiadnou návykovou látkou a netrpel ani príznakmi z odňatia psychoaktívnej látky. Z uvedených diagnóz vyšetrojúca usúdila, že jeho ovládacie schopnosti boli znížené, ale len v miere forenzne nevýznamnej. V čase spáchania trestného činu boli ovládacie schopnosti vyšetrovaného znížené len forenzne nevýznamne. Obžalovaný je v súčasnej dobe schopný chápať zmysel trestného konania. Pobyť obžalovaného na slobode zo psychiatrického hľadiska nie je aktuálne pre spoločnosť nebezpečný, netrp poruchou kontaktu s realitou ani poruchou kontroly reality a jeho dlhoročná závislosť od psychostimulancií je aktuálne v remisii. Proband má z minulosti nariadené psychiatrické a protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, tomuto liečeniu sa podrobuje a toto liečenie plní svoj účel. Nie je preto potrebné nariaďovať mu liečenie ústavnou formou.

Z odpisu z registra trestov ako aj zo spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/100/2016 vyplýva, že obžalovaný U. C. bol naposledy právoplatne odsúdený Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/100/2016 zo dňa 21.2.2018, právoplatný dňa 16.4.2019 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/48/2018, pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom pohrdania súdom podľa § 343 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou na 3 (tri) roky, obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a ochranné psychiatrické liečenie a ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Voči tomuto odsúdeniu prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu. Prvýkrát bol odsúdený Okresným súdom Trenčín, trestným rozkazom sp. zn. 1T/194/2004, právoplatný dňa 07.03.2006, pre trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou na 1 rok do 07.03.2007, pričom tento trest bol zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/214/2004 zo dňa 07.06.2006, právoplatný dňa 11.07.2006. Uvedeným bol obžalovaný odsúdený pre trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený súhrnný podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 11.07.2008, odsúdenie má zahladené.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný C. C. nebol právoplatne odsúdený.

Z lustrácie ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR je zrejmé, že obžalovaní sa nedopustili priestupku.

Súd na hlavnom pojednávaní ďalej vykonal dokazovanie v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisníc o hlavnom pojednávaní.

V konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní na základe vykonaných dôkazov so zreteľom na § 2 ods. 11 Tr. por. a § 2 ods. 19, § 278 ods. 1 a ods. 2 Tr. por., vyhodnotením týchto vykonaných dôkazov v

súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t. j. jednotlivu a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla, či obstarala, mal súd preukázať, že žalovaný skutok sa stal tak, ako je tento popísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku a spáchali ho obžalovaní.

Jednotlivé vykonané priame aj nepriame dôkazy sa vzájomne podporujú a dopĺňajú, pričom tieto neboli žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené a ani nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala ich nevierohodnosti.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivu i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona,

(1)

Kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

(2)

Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) závažnejším spôsobom konania,
- b) na chránenej osobe,
- c) preto, aby inému zmaril alebo sťažil uplatnenie jeho základných práv a slobôd,
- d) z osobitného motívu, alebo
- e) verejne.

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že

- a) napadne iného,
 - b) hanobí štátny symbol,
 - c) hanobí historickú alebo kultúrnu pamiatku,
 - d) hrubým spôsobom ruší priebeh verejného podujatia, najmä nedovoleným použitím pyrotechnického výrobku, násilným poškodením sedadla alebo časti športového zariadenia slúžiacej na oddelenie sektorov, vhadením nebezpečného predmetu na športovisko alebo na iné miesto konania podujatia alebo
 - e) vyvoláva verejné pohoršenie vykonávaním pohlavného styku alebo vykonávaním sexuálneho exhibicionizmu alebo iných patologických sexuálnych praktík,
- potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 140 písm. b) Trestného zákona, osobitným motívom sa rozumie spáchanie trestného činu z pomsty.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 prvej vety Trestného zákona, zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Z vykonaného dokazovania, a to zo svedeckých výpovedí poškodeného G., svedkov G., Y. Z. G., zo znaleckého dokazovania znalca MUDr. Ridoška, z lekárskeho správ ako aj z prečítaných listinných dôkazov vyplynuli skutočnosti, ktoré sú obsahom skutkovej vety výrokovej časti tohto rozsudku. Z výpovede poškodeného G. vyplynulo, že bol v U. v G. U. napadnutý zo strany obžalovaných dňa 08.06.2014 v presne nezistenom čase v doobedňajších hodinách. Z jeho výpovede vyplynulo, že keď vstúpil dovnútra, pri pulte si objednával nápoj, kedy ho prítomný C. C. bezdôvodne napadol, išiel mu do tváre rukami. On ho odtláčal od seba, do toho tam vstúpil U.Á. C., poškodený zacítil tupú ranu od chrbta, padol na zem, potom ho obaja obžalovaní kopali. Potom prišiel svedok G. a odtiahol staršieho C. preč a tam to skončilo. C. C. pritom opakoval slová, že „ak jeho syn pôjde do basy za to podpálené auto, tak potom on skončí na cintoríne.“. Mladý C. hovoril veci, ako aj na súde, že ho zabije, to kričal aj na súde, teda nemá problém to povedať hocikde, v tej chvíli mal obavu o život pri vyhrážkach obžalovaného. Prvý ho napadol starší C.. Na vyšetrenia ho viezol kamarát I. Y., bol s ním aj G.. Skutok na polícii ohlásil až po čase, lebo prvotne riešil svoje zranenia, bol aj práceneschopný, necítil sa dobre, preto to neriešil hneď. Pri konflikte obžalovaných C. s poškodeným G. boli dvaja očití svedkovia. Títo obaja potvrdili verziu poškodeného, vyvrátili verziu obžalovaných. Pri prvej časti konfliktu bola prítomná aj barmanka F. G., ktorá potvrdila, že obslúžila poškodeného G., potom prišli C. a začal konflikt. Prišli za V. G.. (teda títo vyhľadali jeho prítomnosť, využili čas, kedy bol sám a napadli ho.) Svedkyňa potvrdila, že sa hádzali stoličky (čo je v rozpore s výpoveďou obžalovaného C. C., ktorý tvrdí, že keď spadli s poškodeným na zem, stoličky sa rozleteli, lebo oni spadli medzi stoly). Svedkyňa až po začiatku konfliktu išla preč, keď zbadala a začula, ako C. prišli k G. a začali mu nadávať, hádali sa, nechcela, aby dcéra tieto neprijemnosti videla a počula, tak odišla aj s dcérou na terasu a zapálila si. Najskôr počula svedkyňa nadávať obžalovaných, nadávali poškodenému, nevie čo presne. Boli tam verbálne prejavy a bolo počuť hádzať barové stoličky. (tým je vyvrátená výpoveď obžalovaného C. C., že barmanka bola počas konfliktu vonku a fajčila). Svedkyňa videla poškodeného G. na zemi, bol od krvi na tvári, ona mu doniesla servítky. Poškodený nebol opitý. Uviedla, že poškodený s kamarátom potom odišli, nezostali v podniku piť, odišli preč. (čím je vyvrátené vyjadrenie obžalovaného C. C. na pojednávaní, kedy uviedol, že poškodený aj s kamarátmi potom zostali v bare a pili). Svedkyňa G. potvrdila výpoveď svedka G., že keď vybehla von, bola rozrušená a povedala zákazníkovi, že vnútri sa bijú. Pri ďalšej časti konfliktu bol prítomný aj svedok I. G., ktorý potvrdil, že on sedel vonku na terase, C. vedľa, náhle sa rozbehli dnu do baru, bol tam veľký buchot, on sa tam išiel pozrieť, čo sa tam deje, vtedy čašníčka vybiehala von s krikom, že sa tam bijú. Začiatok bitky nevidel, no videl na zemi poškodeného G. ako aj to, že obaja obžalovaní do neho kopali a udierali ho (čo obžalovaní popierajú). On odtlačil staršieho C., ešte chcel poškodeného kopnúť do hlavy. Svedok potvrdil vyhrážky staršieho Petrika voči poškodenému, že „keď jeho syn skončí v base, on skončí na cintoríne.“ Myslí si, že napadnutie bolo pre to zhorené auto. Svedok uviedol, že „pritom ako ho C. bili a kopali mu vulgárne nadávali do kokotov, špín a vyjebancov. Starší z C. sa mu viac krát opakovane vyhrážal slovami, že ak pôjdem sedieť, tak Ti zaplím aj to druhé auto.“ Bolo to povedané tak, aby to u poškodeného vzbudilo obavu, nebolo to len tak. Svedok potvrdil, že poškodenému bolo zle, mal zranenia na nose, bolela ho hlava. Kamarát Y. ich odviezol na pohotovosť, potom do nemocnice. Poškodený G. aj svedok G. svedkovi Y. spomenuli, čo sa stalo.

Svedok G. nevolal hneď políciu, lebo si myslel, že muž barmanky je policajt, že ona ich zavolá (svedkyňa G. potvrdila, že muž druhej barmanky I., ktorá tam však v deň skutku nebola, je policajt). Tiež prednostne riešili zranenia poškodeného a jeho ošetrovanie, políciu preto nevolali hneď. Svedok I. Y. potvrdil, že mu volal poškodený G. a išli na pohotovosť do T. I. T. D., odtiaľ ich poslali do nemocnice do U.. On počas vyšetrovania sedel v aute. Poškodený sa sťažoval na bolesti hlavy, bol červený na tvári, na hlave mal aj podliatinu aj opuch, konkrétne vo vlasovej časti hlavy. Poškodený mu spomínal, že mal incident s obžalovanými C., že došlo k tomu tak, že došiel dovnútra do U. zozadu, mladý C. na neho mal skočiť, následne mali spadnúť na zem, mal mu aj niečím buchnúť po hlave. Poškodený poukázal na zranenia na hlave, krku aj nohe. Tiekla mu krv aj z nosa aj z hlavy. Jeho zranenia boli viditeľné, mal aj modriny, čo potvrdili aj svedkovia G., G. Č. Y.. Naopak obžalovaní C. nemali ani jeden žiadne zranenia. Zranenia poškodeného boli preukázané aj znaleckým dokazovaním znalca MUDr. Ridoška, ktorý potvrdil zranenia poškodeného, ktoré utrpel dňa 8.6.2014: zmliaždenie hlavy v záhlavovej oblasti vpravo, zmliaždenie a odrenina nosa vpravo, zmliaždenie a odrenina horného viečka vpravo, zmliaždenie hrudníka vpravo, tržná rana brady. Doba liečby poškodeného trvala podľa znalcov dostupnej zdravotnej dokumentácie od 8.6.2014 do 16.6.2014, teda 9 dní. Z medicínskeho hľadiska sa jednalo o poranenia ľahké. Znalec sa na pojednávaní k mechanizmu vzniku zranení poškodeného G. vyjadril, že zranenia boli poškodenému spôsobené priamym mechanizmom tvrdým predmetom, ktorý bol sčasti aj nepravidelného tvaru, vzhľadom na odreniny a tržnú ranu na brade. Objektívne boli poškodenému zistené zranenia krvný výron v záhlavnej oblasti vpravo o priemere 8 cm. Pôsobiaci predmet bol zrejme tvrdý, ale nemal ostrý, nemal nepravidelný alebo drsný povrch. Uvedené zranenia nemohli byť spôsobené jedným pádom na zem (ako tvrdil obžalovaný). Zranenia poškodenému boli spôsobené pravdepodobne vonkajšou silou, takéto poranenia vznikajú útokom druhej osoby, lebo má zranenia na rôznych častiach tela. Je potrebné poukázať aj na osobu obžalovaného U. C.Y., ktorý okrem toho, že bol trikrát právoplatne odsúdený, v zmysle záverov znaleckého dokazovania znalca MUDr. Lenerovej, v čase spáchania skutku pokračoval v užívaní stimulancií napriek tomu, že pretrvávajú alebo sa opakujú sociálne a medziľudské problémy a tiež kriminálne správanie vyvolané alebo zhoršované stimulanciami. U obžalovaného v osobnosti bola zistená premorbídne impulzivita, hnevливость a neschopnosť zvládať hnev a frustráciu s následnou agresivitou a kriminálnou aktivitou, porucha sebaobrazu. Osobnosť obžalovaného je emočne nestabilná, impulzívna, nezdržanlivá. Najdlhšiu abstinenciu mal v roku 2015 (skutok sa stal 8.6.2014) kedy od návykových látok abstinovал údajne jeden rok, predtým aj potom opakované pokusy o dlhodobú abstinenciu zlyhali. Tiež sa u neho prejavuje nepríjemný intenzívny hnev a problémy s ovládaním hnevu, napr. častá náladovosť, zlosť a opakovaný fyzické konflikty. Trpel emočne nestabilnou poruchou osobnosti tzv. psychopatiou. Poruchami psychicky a správania zapríčinenými užívaním psychostimulancií, syndróm závislosti, avšak v čase spáchania skutku nebol intoxikovaný žiadnou návykovou látkou a netrpel ani príznakmi z odňatia psychoaktívnej látky. Súd mal na základe zabezpečených dôkazov potrebných pre náležité objasnenie skutkového stavu predmetnej trestnej veci, ich vykonaním a vyhodnotením jednotlivo i v ich súhrne, bezpochyby za preukázanú vinu obžalovaného, teda že sa skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku stal a že tohto sa dopustili v celom rozsahu práve obžalovaní.

Ich obrana spočívala v tom, že poškodený G. nepodal trestné oznámenie bezprostredne po tom, ako sa mal skutok stať. Súd poukazuje na výpovede nie len poškodeného G., ale aj svedka G. či Y., ktorí potvrdili, že prednostne riešili zranenia poškodeného a jeho ošetrovanie v nemocnici, dokonca svedok G. mal za to, že políciu zavolá barmanka, o ktorej si myslel, že jej muž je policajt. Poškodený podal v danej veci trestné oznámenie po niekoľkých dňoch, nakoľko sa liečil a zotavoval po napadnutí, čo bolo preukázané aj dobou jeho práceneschopnosti. Obžalovaní sa bránili aj tvrdením, že ak by konali tak, ako je im kladené za vinu, spôsobili by mu celkom iné, závažné zranenia. Tu súd poukazuje na to, že obžalovaní nie sú znalcami v odbore zdravotníctvo a farmácia, ani v odvetví chirurgia a traumatológia tak, ako MUDr. Ridoško, pričom znalec výslovne poukázal na to, že zranenia poškodeného nemohli byť spôsobené jedným pádom na zem (ako tvrdil obžalovaný). Jednalo sa o zranenia ľahké. K mechanizmu vzniku zranení poškodeného sa vyjadril, že zranenia boli poškodenému spôsobené priamym mechanizmom tvrdým predmetom, ktorý bol sčasti aj nepravidelného tvaru, vzhľadom na odreniny a tržnú ranu na brade. Zranenia poškodenému boli spôsobené pravdepodobne vonkajšou silou, takéto poranenia vznikajú útokom druhej osoby, lebo má zranenia na rôznych častiach tela. Poškodený tiež popísal po útoku pocit na zvracanie. Popísal bolesť v oblasti obličiek po kopoch, k čomu sa znalec vyjadril, že po takom údere mohol mať pocit bolestivosti. Obžalovaní len konštatovali, že nemali úmysel poškodenému akokoľvek ublížiť. Naopak ich nevraživosť, ako aj motív v danej veci vyplýva aj z konania 2T/100/2016, kde obžalovaný U. C. na hlavnom pojednávaní počas svedeckej

výpovede poškodeného Igora G., bez vyzvania súdu, vstúpil do jeho výsluchu a povedal smerom k poškodenému V. G.: „Ty, ty potkan!“, následne počas protokolácie uznesenia o udelení poriadkovej pokuty vo výške 50 € do zápisnice odôvodnenia uznesenia sudcom, obvinený U. C. tichším hlasom povedal: „...vyjebaný“, následne U. C. smerom k poškodenému V. G. vykrikoval: „To čo si tu vymýšľaš, to čo si tu vymýšľaš. Ty kokot!“, neskôr obžalovaný U. C. skočil sudcovi do reči a vykrikoval: „Dobre beriem. Ale nech si nevymýšľa, nech si nevymýšľa kurva, lebo ho zabijem!“. Súd má v danej veci za to, že obžalovaní sa poškodenému vyhrážali aj z motívu pomsty, nakoľko v čase skutku sa viedlo trestné stíhanie, kde bol obžalovaný U. C., ktorý mal údajne podpáliť auto matky poškodeného G., čo však v konaní nebolo preukázané, preto bol spod obžaloby oslobodený. Tu však súd poukazuje aj na časť svedeckej výpovede svedka G.Y., ktorý bol očitým svedkom konfliktu a počul ako mladý C. uviedol, že „ak pôjdem sedieť, tak ti zapálím aj to druhé auto.“ Ich obranu považuje súd za účelovú, v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu. Z uvedeného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako bol popísaný v rozsudku. Jednotlivé vykonané priame i nepriame dôkazy sa vzájomne podporovali a dopĺňali, pričom neboli žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené a ani nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala ich nevierohodnosti. Tieto dôkazy vytvárali ucelený reťazec preukazujúci priamo či nepriamo spáchanie skutku práve obžalovanými C..

Súd ďalej poukazuje na rozpory vo výpovediach obžalovaných, ktorých výpovede z prípravného konania boli na hlavnom pojednávaní čítané z dôvodu, že odopreli vypovedať, a to: U. C. tvrdí, že do baru prišiel G., do 10 minút po ňom G., pričom C. C. tvrdí, že prišli G. a G. spolu. U. C. tvrdí, že on potom išiel dnu za nimi, keď prišiel dnu videl, ako sa jeho otec s poškodeným držia navzájom pod krk za oblečenie, potom po ňom vyštartoval G.. C. C. tvrdí, že ho chcel udrieť rukou, avšak on sa uhol, úder ho nezasiahol. Pokračovali v zápase, spadli obaja na zem, stoličky sa rozleteli, lebo oni spadli medzi stoly (svedkyňa G. aj G. potvrdili, že stoličkami hádzali). U. C. uviedol, že on bol vnútri niekoľko minút, potom prišiel G., pričom C. C. uviedol, že dnu vošiel U. a vzápätí aj G.. C. C.J. tvrdí, že syn stlačil poškodeného, potom spadli na zem, teda prvý útočil on. C. C. tvrdí, že pristúpil k synovi a poškodenému a jedenkrát buchol G. do boku, ako ležal na synovi, pričom U.Á. C.J. keď on na zemi držal poškodeného, otec ho uderil jedenkrát päťou do oblasti chrbta. C. C. mal ostať vo vnútri a syn odišiel, z výpovedí svedkov vyplýva, že odišli spolu. C. C.J. dôrazne poškodenému G. hovoril, že ak neprestane rýpať do syna, nenechá to na pokoji, zle skončí, že je mu jedno, že zavrú jeho, pričom na pojednávaní poprel, že by povedal, že je mu jedno, že zavrú jeho. C. C.J. poprel vyhrážky syna voči poškodenému, pričom tieto potvrdil svedok G. o tom, že mu podpáli auto. C. C.J. tvrdil, že barmanka bola vonku a fajčila, naopak bolo preukázané, že bola vnútri, po začatí konfliktu vyšla von. C. C.J. na pojednávaní tvrdil, že G. a G. zostali potom v U. a pili, čo poprela barmanka G.. C. C.J. - podľa neho zranenia mohli byť poškodenému spôsobené počas pádu na zem, to poprel znalec - zranenia nemohli byť spôsobené pádom na zem.

Vzhľadom k uvedenému boli naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona. Obžalovaní ako subjekt spĺňali podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti nasvedčujúce ich nepríčetnosti (§ 23 Tr. zákona). Z hľadiska subjektívnej stránky, t.j. zavinenia, konali obžalovaní vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mali vedomosť o tom, že sa z ich strany jedná o protiprávne konanie. Naplnená bola tiež objektívna stránka skutkovej podstaty tohto trestného činu, pretože obžalovaní spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví, dopustili sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného, spoločným konaním sa inému vyhrážali smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a uvedený čin spáchali z osobitného motívu - pomsty.

Na základe vykonaného dokazovania možno konštatovať, že všetky vykonané a vyhodnotené dôkazy sú vo vzájomnej zhode, vytvárajú ucelenú reťaz, navzájom si neprotirečia a dostatočne a bezpečne odôvodňujú záver o vine obžalovaných.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd uložil obžalovanému C. C. podmienený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov podľa § 41 ods. 1 a § 360 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4, 8 Trestného zákona, za aplikácie jednej priťažujúcej okolnosti § 37 písm. h) (spáchanie viacerých trestných činov). Základná trestná sadzba za trestný čin najprisnejšie trestný v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona bola sadzba za trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona od 6 (šesť) mesiacov do 3 (troch) rokov, ktorú však musel súd upraviť z dôvodu prevahy priťažujúcich okolností tak, že musel zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu, t. j. o 10 (desať) mesiacov, kedy bola dolná hranica 16 (šestnásť) mesiacov. Obžalovanému súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú určil na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. V rámci probačného dohľadu obžalovanému uložil súd povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. U obžalovaného U. C. súd podľa § 44 Trestného zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody s poukazom na Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/100/2016-199 zo dňa 21.02.2018, právoplatný dňa 16.04.2019 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/48/2018-219 zo dňa 16.04.2019, ktorým mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 /osemnásť/ mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou na 3 /tri/ roky a primerané obmedzenia a povinnosti.

S predmetným trestným konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie, t.j. konanie o náhradu škody. Súd oboch obžalovaných zaviazal na náhradu škody poškodenému V. G. v uplatnenej výške 576,80 eur, čo predstavuje bodové ohodnotenie jeho zranení.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je

poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.